

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ godine donijela

ODLUKU

o pokretanju postupka za sklapanje Europske socijalne povelje (revidirane)

I.

Na temelju članka 138. Ustava Republike Hrvatske pokreće se postupak za sklapanje Europske socijalne povelje (revidirane).

II.

Republika Hrvatska je punopravnom članicom Vijeća Europe postala 6. studenoga 1996. godine, kada je i preuzela obvezu da će razmotriti mogućnost potpisivanja i potvrđivanja Europske socijalne povelje. Europsku socijalnu povelju i Dodatni protokol Europskoj socijalnoj povelji iz 1988., Protokol o izmjenama Europske socijalne povelje iz 1991. i Dodatni protokol Europskoj socijalnoj povelji kojim se uspostavlja sustav kolektivnih žalbi iz 1995., Republika Hrvatska je potpisala 8. ožujka 1999. godine, a ispravu o ratifikaciji položila je u Vijeću Europe 26. veljače 2003. godine.

Europska socijalna povelja utvrđuje prava i slobode svih pojedinaca i uspostavlja sustav nadzora koji jamči njihovo poštivanje od strane država stranaka, te u području ekonomskih i socijalnih prava predstavlja ekvivalent Europskoj konvenciji o ljudskim pravima. Povelja jamči, bez diskriminacije s obzirom na rasu, boju kože, spol, vjeroispovijed, političko mišljenje, nacionalnu pripadnost ili socijalno podrijetlo, uživanje sljedećih temeljnih prava: prava na rad, na primjerene radne uvjete, na sigurnost i zaštitu zdravlja na radu, na pravičnu plaću, na organiziranje, na kolektivno pregovaranje, na profesionalnu orijentaciju, profesionalnu izobrazbu, zdravstvenu zaštitu i socijalnu sigurnost.

Europska socijalna povelja (revidirana) obuhvaća prava osigurana Europskom socijalnom poveljom s određenim brojem amandmana, uz prava koja se jamče Dodatnim Protokolom iz 1988. i novim pravima, kao što su primjerice Pravo na zaštitu u slučaju otkaza, Pravo na dostojanstvo na radu, Pravo na informacije i konzultacije u procesu kolektivnih otkaza i druga.

III.

S obzirom na to da Europsku socijalnu povelju (revidiranu), koja postupno zamjenjuje prvi ugovor iz 1961. godine i Dodatni Protokol iz 1988. godine, od 47 država članica Vijeća Europe dosad nisu potpisale još samo tri države, uz Republiku Hrvatsku Švicarska i Lihtenštajn, a u svjetlu niza aktivnosti vezanih za ovogodišnje obilježavanje 60. obljetnice osnivanja Vijeća Europe, Republika Hrvatska pridružit će se ovim aktivnostima svojim potpisivanjem toga značajnog dokumenta na području ljudskih prava.

Također se s ciljem podizanja socijalne politike i njezinog jačanja na svim razinama društva te osiguranja učinkovitosti osnovnih socijalnih prava, smatra važnim potpisivanje Revidirane socijalne povelje kao jednog od temeljnih dokumenata za ostvarivanje društva solidarnosti i socijalne pravde.

IV.

Prihvća se tekst Europske socijalne povelje (revidirane), usvojene u Strasbourgu, 3. svibnja 1996. godine, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Tekst Povelje u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, sastavni je dio ove Odluke.

V.

Ovlašćuje se stalna predstavnica Republike Hrvatske pri Vijeću Europe u Strasbourgu, u svojstvu izvanredne i opunomoćene veleposlanice Republike Hrvatske, za potpisivanje Europske socijalne povelje (revidirane).

VI.

Sklapanje Europske socijalne povelje (revidirane) iz točke I. ove Odluke neće zahtijevati osiguranje dodatnih financijskih sredstava iz državnog proračuna Republike Hrvatske. Određena financijska sredstva bit će potrebno osigurati nakon što Europska socijalna povelja (revidirana) bude potvrđena i kada za Republiku Hrvatsku stupi na snagu, a koja će se, sukladno zakonu i raspoloživim sredstvima, predvidjeti u postupku potvrđivanja.

VII.

Europska socijalna povelja (revidirana) zahtjeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona te, s obzirom na svoj sadržaj, podliježe potvrđivanju po članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Klasa:

Urbroj:

Zagreb,

PREDSJEDNICA

Obrazloženje

Europska socijalna povelja utvrđuje prava i slobode svih pojedinaca i uspostavlja sustav nadzora koji jamči njihovo poštivanje od strane država stranaka, te u području ekonomskih i socijalnih prava predstavlja ekvivalent Europskoj konvenciji o ljudskim pravima.

Povelja je otvorena za potpisivanje u Torinu 18. listopada 1961.g., a na snagu je stupila 26. veljače 1965. nakon što ju je ratificiralo 5 država.

Povelja je od tada podvrgnuta reviziji, pa sada Europska socijalna povelja izmijenjena 1996. (*Revidirana Europska socijalna povelja*), koja je stupila na snagu 1. srpnja 1999. g., postupno zamjenjuje prvi ugovor iz 1961. godine i Dodatni Protokol iz 1988. godine.

Europska socijalna povelja proklamira 19 socijalnih i ekonomskih prava, kojim su Dodatnim protokolom iz 1988. godine pridodana još 4 nova prava, tako da ukupno sadrži 23 prava koja se mogu podijeliti u tri kategorije: (1) prava zaposlenika, (2) prava sveg stanovništva i (3) posebna prava nekih skupina izvan zaposlenosti (majki, djece i obitelji, osoba s invaliditetom, migranata i starijih osoba).

Hrvatski sabor na sjednici 20. studenoga 2002. donio je Zakon o potvrđivanju Europske socijalne povelje, Dodatnog protokola Europskoj socijalnoj povelji, Protokola o izmjenama Europske socijalne povelje i Dodatnog protokola Europskoj socijalnoj povelji kojim se uspostavlja sustav kolektivnih žalbi (Narodne novine-međunarodni ugovori, br. 15/02).

Republika Hrvatska ispravu o ratifikaciji položila je u Vijeću Europe 26. veljače 2003. godine.

Prema Objavi o stupanju na snagu Europske socijalne povelje i Dodatnih protokola Europskoj socijalnoj povelji Povelja, Dodatni protokol Europskoj socijalnoj povelji i Protokol o izmjenama Europske socijalne povelje su, u odnosu na Republiku Hrvatsku, stupili na snagu 28. ožujka 2003. godine, a Dodatni protokol Europskoj socijalnoj povelji kojim se uspostavlja sustav kolektivnih žalbi 1. travnja 2003. (Narodne novine-međunarodni ugovori, br. 08/03).

Obzirom da se Republika Hrvatska našla među malim brojem država članica Vijeća Europe koje još nisu potpisale Revidiranu Europsku socijalnu povelju (Lihtenštajn i Švicarska) i uzimajući u obzir vrlo aktivan postupak približavanja RH Europskoj uniji važno je istaknuti da je socijalna politika na europskoj razini od osnivanja Europske zajednice 1958. godine bila usmjerena prije svega na gospodarska pitanja, da bi se kasnije, osobito nakon stupanja na snagu ugovora o EU 1993. godine, pozornost posvetila izgradnji Europe na socijalnom planu. Osnovni ciljevi i načela politike zapošljavanja sadržani su u [Glavi VIII Ugovora o EZ-u](#), a pitanja socijalne politike uređuje [Glava XI Ugovora](#).

Ujedno, jedan od značajnijih dokumenata koji se bavi tematikom sličnom Europskoj socijalnoj povelji ali na razini Europske unije je Europska socijalna agenda („Lisabonska agenda“), usvojena na Lisabonskom sastanku na vrhu 2000. godine.

Ovaj dokument je, sukladno kretanjima na području socijalnih pitanja, obnovljen 2008. god. (Renewed social agenda), s osnovnim zadaćama razvoja novih prilika za zapošljavanje, poboljšanja dostupnosti socijalnih usluga i ostvarenja načela solidarnosti za one skupine stanovništva na koje globalizacijske promjene utječu najnegativnije te je stoga planirano osnovne zadaće obnovljene Agende ostvariti kroz sedam prioriternih područja (mladi i djeca, razvoj novih radnih mjesta i stručno usavršavanje, mobilnost radne snage, produženje

životnog vijeka i poboljšanje zdravstvene skrbi, borba protiv siromaštva i isključenja određenih društvenih skupina, borba protiv diskriminacije i promicanje ravnopravnosti spolova, pristup uslugama i solidarnost).

Obzirom da, nakon njenog potvrđivanja, primjena Europske socijalne povelje (revidirane) zahtijeva izmjenu odnosno dopunu zakonodavstva Republike Hrvatske, Republika Hrvatska će u daljnjem postupku pripreme za ratifikaciju u okviru međuresornih konzultacija i konzultacija sa socijalnim partnerima, a vodeći računa o stanju zakonodavstva i učincima njegove primjene u praksi, odlučiti o strukturi i opsegu pristupanja Povelji.